

TÝDENÍK CESTA VYSOČINO

Ročník 2. • Číslo 41 • ÚTERÝ 22. 11. 2016 • Cena 14 Kč • Předplatné 12 Kč

JAN KLIMENT - 80

Jan Kliment - jednou novinář, navždy novinář

Traduje se, že čím je člověk starší, tím je moudřejší. Při setkání pozdraví a nezavádí řeč. Jsou však lidé, které potkáváme velice rádi a ztratit s nimi pár vět rozhodně není marněním času. Právě takovým je Jan Kliment, který završuje osmé desetiletí života. A povězte, že života pestrého a neobyčejně pracovitého, plodného a iniciativního. Příležitost tropí s lidmi ledacos. Z Jana Klimenta udělala poctivého, přímého člověka, který se nevyhýbal přátelům, uvědomující si, že jej mohou potřebovat. Podat pomocnou ruku nikdy neodmítl. Jako novinář poznal nesmírné množství osobností a nepoměrně větší počet jen zdánlivě obyčejných lidí, poznal různé osudy a události. Z doby rozhlasového působení vzpomínají již nemnozí pamětníci jeho začátky ve skromných podmínkách okresního vysílání z budovy havlíckobrodské pošty nebo pozdější pravidelné ranní pětiminutovky. Jeho hlas jsme slyšeli ve vysílání z Hradce Králové a Jihlavy. Jednou z priorit Vysočiny byla stavba dalešické

atomové elektrárny, média ji celé roky komentovala a Jan Kliment se stal při pohledu zvenčí jakousi živou kronikou výstavby. Právě neustálý kontakt s lidmi jej naučil poznávat a instinktivně rozlišovat charakterové hodnoty jednotlivců.

Vznikla by obsáhlá publikace z toho, co zná o naší krásné Vysočině, o mnoha významných, pozoruhodných i téměř neznámých osobnostech, žijících a tvořících v ústraní, o historických památkách i zdánlivě všedních zapadlých zákoutích, o průmyslových a zemědělských strukturách dřívějších i současných, o architektonických proměnách a kulturních tradicích. V neposlední řadě o městě Havlíčkův Brod, které mu navzdory všem profesním tulkám republikou zůstávalo domovem. Město a okolí má v paměti dokonale zmapované, stále v něm působí, vstřebává kladné stránky jeho proměn. Navzdory peripetiím souvisejícím s přibývajícím rokem se stále podílí na nejrůznějších aktivitách. Jeho

novinové fotografie se vyznačují věcnou střízlivostí při zachování nezbytných dokumentaristických hodnot. Vskutku originální jsou vždy pečlivě připravené, úsměvné, sugestivní a naprosto přirozené vstupy při vernisážích výstav a zahájení rozličných kulturních či společenských akcí.

Byl to Jan Kliment, kdo zavdal podnět vytvořit specifický vztah k odkazu Karla Havlíčka Borovského. Nezůstalo pouze u nápadu, u verbální linky. Svou vizi proměnil ve skutečnost. Před patnácti roky připravil první literární soutěž Epigram 2006, měl stěžejní podíl na Epigramu 2011 a převážně jeho dílem je i Epigram 2016. Určitě si sotva dokážeme představit, kolik času a energie musel vynaložit - od organizačních záležitostí až k vydání pamětních medailí a sborníku, prezentujícího

tvorbu účastníků. Epigramy byly věcnou střízlivostí při zachování nezbytných dokumentaristických hodnot. Vskutku originální jsou vždy pečlivě připravené, úsměvné, sugestivní a naprosto přirozené vstupy při vernisážích výstav a zahájení rozličných kulturních či společenských akcí.

Nelze nezapomenout další pracovní záběr Jana Klimenta, jeho dlouholeté vedení Syndikátu novinářů Vysočiny. Nepochybně bychom mohli připomenout působení, o němž se skromností sobě vlastní příliš nemluví. Jeho životní cestu lemují zdánlivě všední pracovní elán, vytrvalost, houževnatost a schopnost vystihnout podstatu dění, skutečný význam činů, událostí i slov, schopnost eliminovat a komentovat podstatné. Udržuje si přehled o všech významných akcích v regionu,

Foto: Milan Kopecký

Znaky měst a obcí Havlíckobrodská (3)

Ledeč nad Sázavou

Kdy přesně město obdrželo znak, není známo, ale s největší pravděpodobností to bylo za vlády pánů z Říčan, neboť znak města je totožný s jejich erbem. Stalo se tak pravděpodobně do roku 1541, nejpozději do roku 1556. Na červeném štítě jsou tři stříbrné lekninové listy, uprostřed spojené stonky tak, že dva směřují k rohům štítu a jeden k jeho patě. Nad štítem je turnajský helm en face se zlatou korunou a červenou-stříbrnými příkryvadly. Nad korunou jsou v klenotu dvě rozložená červená křídla a mezi nimi opět stříbrný lekninový trojlíst.

Na zachovaných pečetích a razítkách je zpodobněn pouze samotný štít bez helmu a klenotu, v literatuře se však obecně užívá úplného znaku a také město samotné používá znak úplný.

V klenbě ledečského děkanického kostela sv. Petra a Pavla umístěný znak z roku 1654 je zobrazen v chybných barvách: na stříbrném štítě jsou zlaté listy s černými stonky. Jde o svévolnou úpravu řemeslníků, neboť heraldická pravidla nepřipouštějí klást na sebe zlatou a stříbrnou barvu.

Text a foto: Jaroslav Vála

Vyobrazení znaku v ledečském turistickém informačním centru

AKTUALITA

Ve čtvrtek 17. listopadu dopoledne uctilo město Havlíčkův Brod ve spolupráci s místní odbočkou Konfederace politických vězňů Den boje za svobodu a demokracii. Vedení radnice, ředitelé škol a kulturních institucí i zástupci různých spolků položili květiny k Pomníku obětem komunismu ve Štáflově ulici.

mnohé glosuje slovem i fotografiemi. Stát stranou dění mu není vlastní. Jako člen redakční rady se podílí na obnoveném vydávání mezi čtenáři populárních regionálních novin. V průběhu let se obměňoval název, dnes vychází jako Týdeník Cesta Vysočinou.

S odchodem do důchodu Jan Kliment nezavřel za celoživotní profesí vrátka, stále je nechává otevřená, nedopřává si odpočinku a optimisticky spřádá pavučinky dalších pracovních perspektiv. Skromný muž, plně oddaný své profesi, rodině, u které má oporu a obdivuhodné pochopení, blízký nespočetnému množství přátel a známých. K životnímu výročí mu vyslovme upřímné blahopřání, stiskneme ruku s vřelým přáním, aby mu bylo přáno ještě dlouhá léta pohybovat se ve středu dění a nechávat se oslovovat kouzlem dramatického i melancholického okamžiku, jak je proud života přináší, hledat v zítřcích to lepší, protože jeho mementem je hledět dopředu.

Jan Kliment se – možná shodou okolností – stal novinářem. Jan Kliment novinářem zůstává. Neboť o něm platí princip jednou novinářem, navždy novinářem. Novinářem v tom nejlepším smyslu toho slova. Na okázalá laudatia si nepotrpí. Proto blahopřejme a vyslovme poděkování za dosavadní záslužné celoživotní úsilí.

KNIHA NA POKRAČOVÁNÍ	str. 3 a 4
POLICIE, HASIČI	str. 5
NA NÁVŠTĚVĚ...	str. 6 a 7
KAM ZA KULTUROU	str. 8
TV PROGRAM	str. 9
SPORT	str. 11
VAŠE FOTOZVĚNY	str. 12

OBJEDNEJTE SI PŘEDPLATNÉ

Noví předplatitelé, kteří si objednají předplatné TÝDENÍK CESTA VYSOČINO, získají k novinám několikrát ročně barevnou přílohu – křížovky, tv program a jiné. Objednat si můžete předplatné na www.cestavysocinou.cz nebo mailem redakce@cestavysocinou.cz. Sběrné místo: www.cestavysocinou.cz/online.

ZUBNÍ POKROKOVOST

26.- 27. listopadu
Dr. Pullman Josef,
Česká Bělá 122, 582 61,
tel. 603 989 746

Týdeník Cesta Vysočinou jako DÁREK

Vážení čtenáři.

Nyní si můžete objednat Týdeník Cesta Vysočinou i jako dárkový poukaz pod Vánoční stromček, nebo k jiným svátečním příležitostem. Získáte roční předplatné tradičního regionálního týdeníku se slevou za 550,- Kč a navíc několik barevných časopisových příloh v roce zdarma. Tak neváhejte a objednávejte pro sebe, své známé i blízké, nebo přátele. Tato akce platí pro nové předplatitele. (mac)

EPIGRAM 2016

Letošní autorská soutěž vyhlášená ÚS SN Vysočina ukázala, že epigramy nejsou zapomenuty. Na sto padesát autorů vytvořilo devět set epigramů. Dokladů, že potřeba zvůně, výstižné zkratky se nevytratila. A čtenářům nabízejí odborníky vstřícně přijaté epigramy; dnešní je Ivo Pimper z Hradce Králové nazvaný:

PO RUDÉ MODRÁ

Kdo si nakrad prostředků ze státního majetku, po rudé pak modrou volil, tleská tomu, kdo mu solil.

Sborník E 2016, str. 21 / JKt

FOTO ZVĚNY

Sváteční den v Havlíčkově Brodě

Den boje za svobodu a demokracii si ve čtvrtek 17. listopadu lidé připomínali různým způsobem. V Havlíčkově Brodě to bylo především už tradičním trhem řemesel, k němuž se vždy přidává také bohatý doprovodný program pro malé i velké návštěvníky.

Náměstí bylo už od rána zcela zaplněno návštěvníky, kteří se už od příchodu od hlavní pošty jen krokem sunuli kolem stánků s vystaveným zbožím. Teprve po poledni nekonečný proud trochu polevil. Příjemná byla letos i zachovaná průchozí diagonála.

Volný průchod středem náměstí ocenili i rodiče s kočárky a malými dětmi, které se s chutí povozily na ponících. Velkým lákadlem byla i dvojice staročeských dřevěných kolotočů - jeden s dřevěnými koníky a vozíky, druhý jako malé „ruské“ kolo s malovanými závěsnými gondolami.

Zatímco se děti vozily, rodiče si mohli vychutnat vystoupení některé z kapel na pódiu v sousedství těchto atrakcí. S velkým ohlasem se setkala zejména Irena Budweiserová s doprovodem, zaujala i skupina Monogram nebo originální harmonikář - písničkář Jim Čert, doprovázející fakírské kousky čaroděje Cave. Letošní novinkou byla i možnost vyslechnout si hudební produkci v teple pod střechou Staré radnice. Jihočeský folklór připomněli posluchačům v sále Třeboňští pišti.

Do rohové místnosti Staré radnice s trvale nainstalovaným modelem starého Brodu, kterou radnice mimořádně zpřístupnila po celou dobu trvání trhu, proudily od rána zástupy zájemců. Za celý den se kolem vitriny s historickým centrem města vystřídal na pět tisíc návštěvníků (text a foto: mal)

Setkání seniorů v Rozsochatci

Vystoupení dětí z mateřské školy potěšilo všechny seniory.

K programu přispěly i žákyně ze základní školy.

Se souborem K+K (Kocouři a Kočindy) tančila i jejich manažerka Dagmar Opršalová (s květinou v klopě), která též pochází z Rozsochatce.

Před rozsochateckou oponou se sešli starostové z okolních obcí Václav Lacina (Horní Krupá), Milan Tichý (Dolní Krupá), Petr Zadina (Radostín), Jaroslav Jambor (Skuhrov) a František Musil (Olešná).

V sobotu 12. listopadu uspořádali zastupitelé obcí z Dobrovolného svazku obcí Krupsko každoroční setkání seniorů z členských obcí. V letošním roce se uskutečnilo v sále obecního domu v Rozsochatci, kde se naposledy setkání konalo v roce 2007. S obsluhou

a výzdobou pomohly zastupitelům obcí členky místní ZO ČSŽ a členové TJ SOKOL.

Na úvod všechny přivítal starosta pořádající obce Rozsochatec Jaroslav Krédl. Starostové členských obcí obdrželi malou po-

Oblíbená Rebelka zahrála k tanci i poslechu.

zornost z keramiky od žáků ZŠ. Žáci rovněž vytvořili z keramiky podkovičky pro štěstí a věnovali je všem hostům, pro které bylo odpoledne připravené. Následovalo vystoupení žáků místní MŠ a ZŠ a po nich vystoupila v rytmu country hudby taneční skupina K+K Kocouři a Kočindy pod vedením Dagmar Opršalové. Ke kávě promítli organizátoři krátký videoprojekt o nově postaveném domě pro seniory v Rozsochatci. Ve vstupních prostorách hostince byly též vystaveny na panelech fotografie z průběhu výstavby. Poté již přítomným hrála k tanci i poslechu oblíbené písničky kapela Rebelka.

Seniory od 63 let z mikroregionu DSO Krupsko z obcí Rozsochatec, Dolní Krupá, Horní Krupá, Radostín, Olešná a Skuhrov se na těchto setkáních potkají se svými

známými a kamarády, zároveň se podívají i do okolních obcí. Proto účast na nich bývá vždy hojná, letos se přišlo pobavit 150 seniorů. Pro účastníky z okolních obcí je vždy zajištěn svoz.

(text a foto: Lenka Hyršová)

Setkání zahájil starosta obce Rozsochatec Jaroslav Krédl.

Seniory z obcí mikroregionu Krupsko se spolu dobře bavili.

FOTO ZVĚNY

Krajské kolo v deskových hrách

V pátek 11. listopadu se sjelo do Střediska volného času Ledec nad Sázavou 25 dětí, které postoupily z oblastních kol, konaných v Chotěboři, ve Světle nad Sázavou a v Ledči nad Sázavou. V SVC Ledec probíhal 8. ročník v deskových hrách Quoridor, Quatro a Rummikub. Všechno to jsou deskové hry, zábavné a logické. Patnáct nejlepších hráčů pojede 26. listopadu do Prahy na republikové finále a budou reprezentovat Kraj Vysočina na Mistrovství České republiky v deskových hrách.

Výsledky: QUORIDOR

I. kategorie: 1. místo – Sadílek Robert, ZŠ Ledec n. S., 2. místo – Hamerník Miloslav, ZŠ Buttulova Chotěboř, 3. místo - Hořejš Tomáš, ZŠ Ledec n. S.

II. kategorie: 1. místo – Janák Daniel, ZŠ Komenská Světlá n. S., 2. místo – Proněk Petr, ZŠ Komenská Světlá n. S.

III. kategorie: 1. místo – Hemerka Vítek, Gymnázium SOŠ Ledec n. S.

QUATRO

I. kategorie: 1. místo – Kolář Robin, ZŠ Komenská Světlá n. S., 2. místo – Burián Filip, ZŠ Hněvkovice, 3. místo – Bašta Josef, ZŠ Komenská Světlá n. S.

II. kategorie: 1. místo - Proňek Petr, ZŠ Komenská Světlá n. S. 2. místo - Janák Daniel, ZŠ Komenská Světlá n. S.,

III. kategorie: Vacek Lukáš, Světlá n. S.

Rummikub

I. kategorie: 1. místo - Proňková Kristýna, ZŠ Komenská Světlá n. S. 2. místo – Vykusová Anežka, ZŠ Komenská Světlá n. S. 3. místo - Hamerník Miloslav, ZŠ Buttulova Chotěboř

II. Kategorie: 1. místo - Zuzana Hudíková, ZŠ Komenská Světlá n. S. 2. místo – Zástěrová Jaroslava, ZŠ Komenská Světlá n. S. 3. místo - Vykusová Karolína, ZŠ Komenská Světlá n. S.

III. kategorie: 1. místo - Natálie Franclová, Univerzita Pardubice, 2. místo – Hudíková Lucie, Akademie Gymnázium Světlá n. S. 3. místo – Dobrá Monika, Akademie Gymnázium Světlá n. S.

Na Mistrovství České republiky v deskových hrách, kde se poměří se svými protihráči ze všech krajů, postupují z každé kategorie hráči, kteří se umístili na prvním a druhém místě.

Připravila: Aneta Šťastná - SVC Ledec nad Sázavou
Upravil: mac

Návštěva Goltzovy tvrze

Goltzova tvrz, chcete-li generálské sídlo, je významná historická památka Města Golčův Jeníkov. Samotný Jeníkov prošel největším stavebním rozkvětem právě v době držení generálem Martinem Maxmiliánem Goltzem. A to i přes nepřízeň doby, způsobenou třicetiletou válkou. Většina staveb vzniklých díky generálovu úsilí, přetrvala do současnosti. Ze sedmnáctého století pochází i mramorový náhrobek manželů Goltzových, vsazený do severní zdi.

Goltzova tvrz, na svou dobu mohutný objekt, je prostě raně barokní stavení obytného charakteru, obohacené fortifikačními prvky. Pro případ útoku měla být obrannou pevností. Věžovitá stavba je nejstarší částí dřívějšího zámeckého komplexu. Generál Martin Maxmilián, svobodný pán z Goltze, ji nechal zbudovat v letech 1650-1653. V téže roce zemřel. Jim započatou stavbu loretánské kaple (dnes součást kostela sv. Františka Serafinského) i jezuitskou rezidenci, dokončila generálova manželka Marie Magdalena. Bezdětný generál nechal prozřetelně na náhrobní desku vytesat datum 30. 5. 1653, den jeho skonu. Hraběnka Goltzová, která zemřela o čtyři roky později, tutéž službu už nikdo neposkytl.

Pozoruhodně členitá Goltzova tvrz je zajímavým expozičním prostorem. V současné době již 27. výstavy, tentokrát věnovaná životnímu dílu akademického malíře Jaroslava Panušky. Byli jsme při vernisáži spojené s uvedením výpravné publikace „Jaroslav Panuška 1872 – 1958“ od Jaroslava Válečky. Jeho kniha je věnována nejen umělecko historickému rozboru malířova díla, ale i jeho esejistickému charakteru. V chronologickém sledu, na 350 stránkách je 348 ilustrací shromážděných ze všech dostupných, konkrétních zdrojů; přibližuje malířskou a ilustrační Panuškovu tvorbu, včetně důležitých výstav jeho prací. Nechybí fotografie malíře z různých období jeho života s poznámkovým aparátem a soupisem citovaných pramenů.

Vernisáž uvedla hudební ukáзка v provedení Filipa Jerie, zástupce ředitele ZUŠ J. L. Dusíka v Čáslavi a jejího žáka Vojtěcha Horálka. Poté byla příležitost seznámit se s Jaroslavem Panuškou. Narodil se 3. března 1872 v Hořovicích. Již ve svých osmi letech se pustil do prvního akvarelu, v deseti tajně odjel malovat Karlštejn. V roce 1889 byl přijat na Malířskou akademii v Praze, kde působili dva nově jmenovaní profesori – Maxmilián Pirner a Julius Mařák. S několikaletým přerušením studoval nejprve u prof. Pirnera speciálně figurální malby. Po roce studia přerušil a odjel za otcem do Bosny. Po návratu se dal zapsat do krajinářské školy prof. Julia Mařáka, u kterého roku 1896 studium ukončil.

Po absolutoriu maloval na mnoha místech. V Pojizeří, na Sedlčansku, Berounsku, Příbramsku a v Jižních Čechách a několikrát navštívil i Balkán. Od roku 1908 začal malovat v okolí Lipnice nad Sázavou, kam roku 1921 přivedl Jaroslava Haška. K jeho přátelům patřil i spisovatel Zdeněk Matěj Kuděj. V roce 1923 zakoupil pozemek v Kochánově u Světle nad Sázavou, kde začal stavět jednopatrový srub s ateliérem. O tři roky později se Panuška v Kochánově usadil natrvalo i s rodinou a maloval především Lipnici, vrch Melechov a motivy z okolí. Vedle malby se také věnoval knižní ilustraci s fantaskními, pohádkovými a strašidelnými motivy.

Mezi Panuškovy známá fantaskní díla patří olej na plátně (118 x 175) „Červený kohout“. Obraz – jako jeden z mála – zapůjčený z havlíčkobrodské Galerie výtvarného umění. Ve výstavní „panuškovské“ kolekci lze napočítat osm desítek maleb, grafik či kreseb z privátních sbírek. V roce 1955 byl Jaroslav Panuška jmenován zasloužilým umělcem. O tři roky později, 1. srpna 1958, zemřel v Kochánově u Světle nad Sázavou ve věku 86. let. Do českého malířství XX. stol. vnesl nové, trvalé hodnoty ze současnosti i historie. Pochován je na hřbitově ve Světle nad Sázavou. Malířské tvorbě se věnovali i Panuškovy synové Jaroslav a Vladislav.

Galerie v Goltzově tvrzi je od září 2004. Tehdy společnost Františka Pochmona získala do pronájmu od Města Golčův Jeníkov 250 m² prostor; nicméně na českém trhu působí již od roku 1991. Nosným podnikatelským záměrem je nákup i prodej starožitností, uměleckých děl a realizace výstavních projektů. V tom jsou již dostatečně v povědomí veřejnosti i milovníků umění. Jak již zmíněno - současná výstava je věnována Jaroslavovi Panuškovy stejně jako ta vůbec první v roce 1998. Od té doby v Golčově Jeníkově defilovali tři desítky významných českých malířů spojených jmenovatelem „Mařákova krajinářská speciálka“. Dodejme, že současná expozice „Jaroslav Panuška 1872 – 1958“ v Goltzově tvrzi potrvá do 24. prosince a rozhodně stojí za návštěvu. Zaznamenal a fotil Jan Kliment

FOTO ZVĚNY

Trh řemesel na Havlíčkově náměstí

Podzimní (listopadový) trh se už od prvopočátku koná vždy na Havlíčkově náměstí a v posledních letech se rozšířil i do ulice sv. Vojtěcha. Ten letošní nesl v záhlaví už číslo 53 - tolikrát už se konal od roku 1990 (započítávají se i tradiční květnové trhy). Do Brodu se pravidelně sjíždějí pečlivě vybraní prodejci z celé republiky, kteří nabízejí větší nebo vlastní vyrobené zboží.

Někteří prodejci předvádějí přímo na místě svou zručnost a um. K těm nejobdivovanějším patří většinou kováři s pojízdnou výhni a kovadlinou. Jejich kovové bušení se po celém náměstí ozývalo hned z několika stran.

Už po několik roků mají mezi řemeslníky stále místo i ti budoucí - šikovní žáci z učilišť v okolí. Např. učni ze SOU technického z Chotěboře si vedle stánku uprostřed náměstí rozložili truhlářský ponk. Před radnicí zase budoucí kameníci ze světelské akademie opracovávali mramorové bloky a kolem výhni se točili kovářští učedníci.

Nechyběla ani „chutná“ řemesla - kromě spousty stánků včelařských družstev s horkou medovinou a přístřešků s trdelníky či plackami přitahoval svou vůni i rožeň s prasátkem, nad nímž řezníci rozvěšovali lákavé klobásky.

Do vestibulu Staré i Nové radnice se uchýlili řemeslníci s křehčím a choulostivějším zbožím, kteří zároveň předváděli svou trpělivost a šikovnost při zdobení perníčků, malování vánočních ozdob nebo paličkování krajkových obrázků. (text a foto: mal)

Ocenění pro světelské nádraží

V jubilejním 10. ročníku „nádražáckého Oskara“, soutěže o titul Nejkrásnější nádraží ČR, zabojovalo i nádraží ve Světlé nad Sázavou. Z 28 nominovaných se dostalo do finálové desítky a 11. listopadu na slavnostním vyhlášení v sídle Senátu obdrželo zvláštní ocenění.

Letošním vítězem se stalo Nádraží Mimoň, které obdrželo 2713 z celkového počtu 6276 hlasů, titul Pohádkové nádraží získaly stanice Nová Paka město, Rovensko pod Troskami a kavárna Káva s párou v Lito-měřicích.

Setkání zástupců nádraží, která postoupila do finále, a všech pozvaných hostů se jako vždy ode-

hrálo v reprezentativních prostorách Valdštejnského paláce, sídle Senátu Parlamentu ČR. Na vyhlášení výsledků jubilejního 10. ročníku soutěže, která už od prvopočátku v roce 2007 probíhá pod záštitou Stálé komise Senátu pro rozvoj venkova, tentokrát organizátoři pozvali kromě letošních finalistů i zástupce všech vítězných nádraží za uplynulých deset let. Obdrželi pamětní list a mosaznou plaketu k umístění na budovu nádraží.

Letošní jubilejní ročník je výjimečný nejenom proto, že se na vyhlášení poprvé setkala všech deset vítězů z minulých let, ale i proto, že probíhá v nových podmínkách - železniční nádraží přešla od Českých drah do vlastnictví Správy železniční

dopravní cesty. Soutěž má i nadále přivádět pozornost veřejnosti k chátrajícím železničním objektům a podněcovat nápravu jejich stavu. Kdokoli do ní může navrhnout jedno nebo více železničních nádraží, stanic či zastávek. „Aktivní zájem spousty zodpovědných obyvatel naší země, nezřídka nadšenců pro železnici, a přívětivý přístup vlastníků, správců a zaměstnanců na dráze předčily naše očekávání. Cíl se díky nim naplňuje. Velmi si toho vážíme,“ říká Drahomíra Kolmanová, ředitelka Asociace Entente Florale CZ - Souznění a hlavní organizátorka projektu.

(mal)

Kočky k adopci

V kočičím útulku Mikeš HB z.s. je plno krásných koček, které hledají domov. My vám postupně některé z nich představujeme.

Zkuste se také podívat na webové stránky <http://mikeshb.tode.cz/> nebo na Facebook <https://www.facebook.com/spolek.mikeshb>.

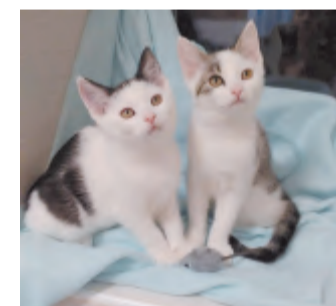
V případě zájmu pište na e-mail: mikeshb@seznam.cz.

Rodinka

Datum přijetí: 25. 9. 2016
Pohlaví: kočky

Tato mazlivá kočičí máma byla nalezená pod mostem s vypíchnutým okem a s dvěma maličkými koťátky. Byla předána do dočasné péče, ale dostala horečku, tak musela být chvíli na kapačkách, a aby toho nebylo málo, následně si v zápalu čištění kožičky rozlízala jizvu po kastraci a vytáhla jeden steh. Proto se jelo s kočičkou na kliniku, kde jí ránu vyčistili, zasvorkovali a dostala plastový límec. Ten se ale vůbec neosvědčil, Máša z něj byla úplně vedle, takže se jí narychlo ušil pohodlný límec, který jí příliš neomezoval,

ale zároveň byl funkční. Dnes tedy přinášíme od maminky Máši a koťátek Ofinky a Majdalenky hodně pozdravů. Jsou to mazlíci a jedlíci, nyní mají po očkování, maminka i po kastraci a testech na kočičí nemoci.

Hledáme pro ně milující domov a případně hodné dárcy, kteří by přispěli na jejich očkování, které pro nás v počtu přijímaných koček představuje významnou položku v rozpočtu. Tuto kočičí rodinku můžete podpořit příspěvkem na účet 2300735542 / 2010, heslo Rodinka. Děkujeme.

Mikeš HB, z.s.

Vážené čtenářky, vážení čtenáři. I Vy nám můžete posílat Vaše foto úlovky. Podělit se o dění ve Vaší obci, ve Vašem okolí.

Posílejte nám své fotografie v elektronické podobě na email: redakce@cestavysocinou.cz, přidejte k Vaší fotce kratičký komentář. Velikost jedné fotografie může být maximálně 2 MB. Děkujeme a těšíme se na Vaše příspěvky.

Z KUCHARKY JARDY HAVLA ZE ŠTOKŮ

Pečený pstruh, americké brambory s bedlami - podle Jardy Havla

Jeden pstruh 30 až 40 dkg., 10 středně velkých bedel, 5 brambor, 3 snítky zeleného rozmarýnu, 1 kolečko citronu, 3 plátky másla (3 až 5 dkg), koření na americké brambory, drcený kmín, sůl, olej na vymazání plechu.

Vykuchaného a očištěného pstruha nasolíme a okmínujeme na povrchu i zevnitř. Do pstruha vložíme plátek másla a dvě půlky kolečka citronu, posypeme rozmarýnem zevnitř i na povrchu.

Očištěné brambory pokrájíme, osolíme a posypeme kořením na americké brambory.

Hlavičky bedel omyjeme, nakrájíme na půlky, osolíme a posypeme drceným kmínem.

Zapékací plech vymažeme olejem a vložíme pstruha, brambory a bedly. Na ně dáme plátky másla a posypeme sekaným rozmarýnem. Takto vše připravené vložíme do rozehřáté trouby na 180 stupňů a pečeme 45 minut.